ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI

BARTOLOMEJ

ROČNÍK XXXI. ČÍSLO 11 NOVEMBER 2023

Máme nádej

Farská rada - Dotácie mesta - Charita sv. Vincenta - Pomazanie chorých
Misie - Lamačské chvály - Vyvolený - Boh nemlčí - Láskyplné stretnutia

Milión detí sa modlí ruženec, piaristický kostol, 18. októbra 2023

Vkladajme nádej do Darcu

„A v nikom inom niet spásy, lebo niet pod nebom iného mena, daného ľuďom, v ktorom by sme mali byť spasení.“ (Sk 4, 12)

Toto sú slová nádeje, ktoré potrebujeme počuť v čase, keď si spomíname na tých, ktorí nás predišli do večnosti. Túžime, aby naša viera rástla, aby sa náš duch odvrátil od každého iného utešiteľa v našom živote, v ktorom spásu nenájdeme. Často vie naša duša zablúdiť a srdce sa odvrátiť od Ježišovej cesty.

Mám veľmi rád leto. Je to moje najobľúbenejšie obdobie roka. Nielen preto, že som učiteľ a cez prázdniny si vychutnávam voľnejšie dni, ale najmä mám rád slnko a prírodu, ktorá si to v lete užíva plnými dúškami.

A práve toto leto sa s nami nejako nechcelo rozlúčiť. Krásne slnečné dni či týždne nás prevádzali v septembri aj v októbri. Dokonca na konci októbra sme zažili aj tropické noci, čo sa nikdy v dejinách sledovania počasia na Slovensku nestalo.

Pri tomto letnom počasí som akosi zabudol, že je jeseň, a tešil som sa, keď som si vyšiel do hôr ešte v krátkom tričku na túru. Až keď začali listy na stromoch hýriť rozličnými farbami, uvedomil som si, že sa hlási pani Zima. Moje vnútro však volalo: „Ešte nie! Ešte aspoň týždeň tepla a slnka! Nechcem ešte tie upršané a zamračené dni!“

Je to v našich srdciach. Túžba, aby veci boli dobré a pekné, také, aké ich máme radi. Pritom viem, že niekto môže mať rád práve dážď a farebnú jeseň.

A tak ma znovu musel Pán uisťovať, že slnko znovu zasvieti a leto sa vráti. Až potom som si spomenul, že náš Boh je dobrý a štedrý, že on nám dáva každý rok veľa rôznorodosti a krásy v hocijakom počasí, v každom ročnom období. Musíme to všetko len rozpoznať ako dary, ktoré oživujú, posilňujú a uzdravujú naše srdce. A ani na tieto dary sa nemôžeme naviazať, lebo zablúdime. Veď poznáme Darcu. A dar býva len jeho blednúcim odrazom.

Preto do Darcu musíme vkladať svoju nádej, ktorá je klenotom kresťanskej viery. Máme ju ako istú a pevnú kotvu duše, ktorá preniká až do vnútra (porov. Hebr 6,19).

„Preto neochabujeme; a hoci náš vonkajší človek chradne, náš vnútorný sa zo dňa na deň obnovuje. Veď naše terajšie ľahké súženie prinesie nám nesmierne veľkú váhu večnej slávy, ak nehľadíme na to, čo je viditeľné, ale na to, čo je neviditeľné; lebo viditeľné je do času, ale neviditeľné je naveky.“ (2 Kor 4,16-18)

P. Juraj Ďurnek, SchP

Zo zasadnutia farskej rady

Členovia farskej rady sa stretli na zasadnutí v pondelok 9. októbra 2023. Okrem zhodnotenia prechádzajúcich akcií farnosti sa venovali aj blížiacim sa aktuálnym udalostiam.

Priebeh Prievidzskej mariánskej púte bol zhodnotený pozitívne. Pán farár upozornil iba na problém nepokosenej trávy na Mariánskom vŕšku. Takisto sa pýtal na možnosť získať na budúci rok sponzorské príspevky na financovanie slávnosti. Kladne boli zhodnotené i oslavy 30. výročia Bartolomeja a Bartolomejčiat. Letný režim sv. omší fungoval dobre – problémom boli akurát zlé časy sv. omší na webovej stránke farnosti, ktoré neinformovali veriacich presne.

Blížiace sa slávnosti

Farská rada ponechala pobožnosť pri príležitosti Pamiatky zosnulých na 1. novembra o 14:00 na cintoríne. Roráty sa počas Adventu budú vo farskom kostole sláviť len v sobotu ráno. Keďže Štedrý deň vychádza presne na 4. adventnú nedeľu, diskutovalo sa aj o rozpise sv. omší počas tohto dňa. Jasličková pobožnosť a koledovanie Dobrej noviny počas Vianoc sa uskutoční v závislosti od dobrovoľníckych personálnych kapacít vo farnosti.

Prenájom a opravy

Hovorilo sa tiež o problémoch, ktoré sa vyskytli s prenájmami tržnice a pozemkov, a navrhli sa postupy, ako situáciu riešiť. Ohradový múr okolo cintorína je už na katastri zapísaný ako naše vlastníctvo. Je potrebné čo najskôr orezať konáre stromov okolo neho, pretože drevené strechy na ňom zhnijú. Po rekonštrukcii farskej budovy ostala vata, ktorá sa plánuje použiť na zateplenie podkrovia Mariánskeho kostola.

Charita

Opravy budovy charity je ukončená, potrebné je ešte nainštalovať softvér do kamerového systému. Od 23. do 25. novembra sa bude v Tescu konať tradičná zbierka na pomoc núdznym – hľadajú sa dobrovoľníci, ktorí by oslovovali ľudí a informovali ich o možnosti pomôcť. Dobrovoľníci sú tiež i naďalej potrební na varenie počas víkendov.

Text a foto: Petra Humajová

Poďakovanie za dotácie z rozpočtu mesta Prievidza

Rímskokatolícka cirkev, farnosť Prievidza-mesto a Charita – dom sv. Vincenta, n. o., úprimne ďakujú mestu Prievidza za poskytnutie dotácií z rozpočtu mesta v roku 2023. Mesto Prievidza poskytlo dotácie na reštaurovanie oltára v Mariánskom kostole, materiálno-technické zabezpečenie Prievidzskej púte k Nanebovzatej Panne Márii, organizovanie letného tábora pre deti, prípravné práce obnovy hradbového múra na Mariánskom vŕšku a na prevádzku a činnosť prievidzskej charity.

Mesto Prievidza poskytlo dotáciu vo výške 250 € na krytie časti nákladov spojených s VI. fázou reštaurovania oltára sv. Michala archanjela v Kostole Nanebovzatia Panny Márie (ÚZPF 826/1-2).
Už tradične podporilo mesto aj Prievidzskú púť k Nanebovzatej Panne Márii. Na účel pokrytia časti materiálno-technického zabezpečenia súvisiaceho s organizovaním Prievidzskej púte na Mariánskom vŕšku (tribúna a ozvučenie) poskytlo mesto Prievidza zo svojho rozpočtu dotáciu vo výške 1000 €.
Z rozpočtu mesta Prievidza bola farnosti Prievidza-mesto poskytnutá aj dotácia vo výške 500 € na krytie časti nákladov spojených s organizovaním pobytového detského tábora v rámci prázdnin v roku 2023.
Dotáciu vo výške 1000 € mesto Prievidza poskytlo z rozpočtu na rok 2023 aj na krytie časti nákladov spojených s vypracovaním prípravnej dokumentácie obnovy pamiatkového objektu – Múr hradbový a bašty I. - V. zapísaného v Ústrednom zozname pamiatkového fondu pod č. 875/2-7 (zameranie, pridelenie súpisného čísla, zápis do katastra nehnuteľností, súvisiace úradné poplatky, znalecké posudky, prieskumy, reštaurátorské výskumy…).
Za poskytnutie dotácie z rozpočtu mesta Prievidza úprimne ďakuje tiež Charita – dom sv. Vincenta, nezisková organizácia, ktorej zakladateľom je Rímskokatolícka cirkev, farnosť Prievidza-mesto. V roku 2023 bola z rozpočtu mesta poskytnutá charite dotácia vo výške 10 000 € na činnosť nízkoprahového denného centra na Košovskej ceste č. 19 v Prievidzi, poskytovanie pomoci a starostlivosti o bezprístrešných občanov (služba poskytovania spoločného stravovania, prevádzka hygienických zariadení a nocľaháre), náklady na energie (plyn, voda, elektrika), nákup potravín, čistiacich a hygienických potrieb.

Za všetky poskytnuté dotácie vyslovujeme úprimné Pán Boh zaplať.

Jozef Repko, farár

Mesto Prievidza každoročne finančne podporuje púť na Mariánskom vŕšku

Po obnove naplno k dispozícii pre núdznych

Charita – dom sv. Vincenta v septembri 2023 realizovala obnovu budovy na Košovskej ceste. Chceme poďakovať všetkým dobrodincom, ktorí nám či už modlitbami, milodarmi, alebo iným spôsobom pomohli úspešne zvládnuť túto obnovu.

Po kompletnej rekonštrukcii elektroinštalácie, inštalácii kamerového systému, zabezpečení internetového pripojenia a vymaľovania celej budovy je charita opäť sprístupnená od 1. októbra 2023 pre všetkých núdznych.
Nizkoprahové denné centrum v budove charity je otvorené v pracovných dňoch v čase od 8:00 do 13:00 hod, počas sviatkov a v dňoch pracovného pokoja od 10:00 do 12:00 hod.
Výdaj stravy je zabezpečený denne od 10:30 do 11:30 hod. K dispozícii sú aj hygienické a sociálne zariadenia. Šatník je otvorený v pracovných dňoch od 9:00 do 13:00 hod. V zimnom období (od 1.10. do 31.3.) je za dodržania podmienok prevádzkového poriadku sprístupnená aj nocľaháreň, a to denne od 18:00 do 6:00.

Alojz Vlčko

Charita – dom sv. Vincenta hľadá dobrovoľníkov aj prostredníctvom kampane Giving Tuesday

V našom malebnom meste Prievidza v časti, ktorú môžeme nazvať „mestská oáza dobroty“, sa na Košovskej ceste nachádza miestna charita. Poskytuje pomoc tým, ktorí to najviac potrebujú. Pre skvalitnenie svojich služieb hľadá charita nových dobrovoľníkov, ktorí by sa pripojili k aktuálnemu tímu a pomohli pripravovať a rozdávať jedlo s úsmevom na tvári.

Ide o príležitosť zapojiť sa do činnosti, ktorá mení životy a napĺňa duše. Aj preto sa charita zapája do kampane Giving Tuesday, počas ktorej sa snaží priblížiť svoju činnosť čo najširšiemu okruhu ľudí a získať pravidelných či nepravidelných dobrovoľníkov.

Príbeh dobrovoľníkov

Ján a Emília sú dôkazom toho, ako dobrovoľnícka práca môže zmeniť nielen životy tých, ktorým pomáhajú, ale aj ich vlastný. Obaja začali ako dobrovoľníci na charite len z čistého záujmu o pomoc.
Emília, ktorá mala vždy vášeň pre varenie, zistila, že jej talenty môžu byť nesmierne užitočné. Ján prišiel na charitu, aby ponúkol svoj čas a všestranné schopnosti. Začali variť teplé obedy v soboty pre ľudí, ktorí sú v núdzi.
Ich jedlo sa stalo nielen posilou hladných, ale aj zdrojom radosti a útechy pre

klientov charity. Ján a Emília nie sú kuchári s michelinskou hviezdičkou, ale sú to ľudia s otvoreným srdcom pre pomoc iným. Každá pomoc sa počíta! Malá i veľká.

Ako sa k tímu dobrovoľníkov môžete pridať?
Ak vás tento príbeh inšpiroval a cítite, že aj vy by ste sa chceli pridať k Jánovi a Emílii, nemusíte byť profesionálnymi kuchármi alebo organizátormi. Môžete ponúknuť svoj čas, svoje ruky a najmä svoje srdce. Charita v Prievidzi je miestom, kde sa stretáva dobrota a láska, a aj vy sa môžete stať neodmysliteľnou súčasťou tohto krásneho príbehu.

Čo je Giving Tuesday?
#GivingTuesday je v anglickom jazyku výraz pre „darovací utorok“. Je to sviatok štedrosti, dávania a dobrovoľníctva. Vznikol v roku 2012 a je dňom, keď sa šíri dobro a nezištné dávanie. Komukoľvek, kdekoľvek a akokoľvek.
Myšlienka je taká jednoduchá a silná, že sa za pár rokov rozšírila do vyše 150 krajín, spojila viac než 50 000 organizácií a milióny ľudí po celom svete. V tento deň sa oslavujú dobré skutky a šíri sa dobro. Každoročne sa koná v utorok po Black Friday ako reakcia na nákupný ošiaľ, ktorý je pre toto obdobie typický. Tento rok pripadá sviatok štedrosti na 28. november.

Anežka Kútiková

Ako nás môžete podporiť počas kampane Giving Tuesday 2023?

1. **Sledovaním kampane Giving Tuesday na Facebooku Charity dom sv. Vincenta** - pomôžte nám zdieľaním a „lajkovaním“ statusov posunúť informácie o činnosti charity širokému okruhu ľudí.

2. **Prihlásiť sa za dobrovoľníka** - viac informácií o možnosti dobrovoľníctva vám poskytne riaditeľ charity - Milan Petráš.

3. **Finančne** - naskenovaním QR kódu v mobilnej aplikácii vašej banky alebo poukázaním finančných prostriedkov na účet charity IBAN: SK70 1100 0000 0029 2885 1485.)

Milan Petráš - riaditeľ, tel.: 0905 951 854, mail: charitapd@gmail.com

HTTP://WWW.FARAPD.SK/CHARITA/

#Giving Tuesday
CHARITA- DOM SV. VINCENTA
2023
PRIEVIDZA

Zdroj: www.givingtuesday.sk

Opekačka na charite spojila dobrovoľníkov

V sobotu 30. septembra 2023 sa konala historicky prvá opekačka dobrovoľníkov spolupracujúcich na Charite – dome sv. Vincenta. Toto podujatie umožnilo stretnúť sa dobrovoľníkom, ktorí sa doteraz možno poznali len podľa mien na zozname.

Bolo to úžasné vidieť tváre skrývajúce sa za e-mailovými adresami a telefónnymi číslami a spoznať tých, ktorí odovzdávajú svoj čas a energiu pre našu komunitu. Opekačka bola príležitosťou na výmenu príbehov, spomienok na najlepšie momenty zo služieb na charite, smiechu a skvelého jedla.
Boli sme požehnaní skvelým počasím a ešte lepšími ľuďmi. Aj keď sa stretnutia nemohli zúčastniť všetci, ceníme si službu každého jedného z nich. Tešíme sa na ďalšie takéto podujatia.
Veríme, že toto stretnutie nám umožnilo posilniť puto medzi našou dobrovoľníckou rodinou.

Ďakujeme, dobrovoľníci! Vaša dobrovoľnícka práca, oddanosť a angažovanosť majú pozitívny vplyv na našu komunitu.

Anežka Kútiková

Pomôcť môžete aj pri potravinovej zbierke

Aj tento rok hľadá Charita - dom sv. Vincenta dobrovoľníkov, ktorí budú od štvrtka 23. novembra do nedele 25. novembra 2023 v čase od 9:00 do 20:00 informovať nakupujúcich a prijímať dary vo forme potravín a drogérie v hypermarkete Tesco v Prievidzi na Nábrežnej ulici.

Úlohou dobrovoľníkov je oslovovať zákazníkov pri vstupe do obchodu, vysvetliť im, akými tovarmi môžu charite prispieť a komu darované produkty pomôžu. Ako pomôcku používajú pripravený leták.
Ak sa chcete prihlásiť, kontaktujte Alojza Vlčka tel. čísle 0902 202 898 alebo emailom na adrese alojz.vlcko@gmail.com.
Služby sú rozdelené po jednej hodine. Ideálne je, keď dobrovoľník dokáže pomôcť aspoň 2 - 3 hodiny, prípadne aj viac.

Prehľad toho, ktoré služby sú ešte voľné, nájdete na www.bit.ly/zbierka2023.

Zároveň pozývame všetkých ľudí dobrej vôle, aby sa zapojili do zbierky potravín v uvedených dňoch pri svojich nákupoch v hypermarkete Tesco. Zbierku organizuje prievidzská charita v spolupráci s Potravinovou bankou Slovenska.

Alojz Vlčko

Zahraniční turisti našli v kostole svoj erb

Koncom leta sa v piaristickom kostole v Prievidzi objavili zahraniční turisti. Udalosť ničím výnimočná, veď kostol patrí k najvýznamnejším historickým stavbám strednej Európy. Avšak títo držali v rukách papier, na ktorom mali erb svojej rodiny.

Dostal som otázku, či neviem, kde je v kostole erb umiestnený. Hľadali ho, pretože v ich rodine sa po generácie traduje, že ich predkovia prispeli hojnou sumou na stavbu chrámu.
Erb bol nakoniec nájdený na kamennom reliéfe v pohrebnej kaplnke. Priezvisko dobrodincov (Fegyveres) sme napokon objavili aj na mramorovom obklade oltára svätých morových patrónov. Možno práve uzdravenie z moru sa stalo motiváciou k tomuto daru. Ale toto je pred nami skryté.
Každopádne skúsenosť stretnutia s návštevníkmi „z histórie – súčasnosti“ presahuje realitu bežných dní a potvrdzuje historické štúdie o kostole. Bola pre mňa povzbudením.

Text a foto: Peter Šimkovič

Milión detí sa modlí ruženec – aj v Prievidzi

Dňa 18. októbra 2023 o 9:00 hod. sa vo viac ako 70 krajinách deti spájajú v modlitbe za jednotu a mier vo svete v rámci iniciatívy „Milión detí sa modlí ruženec“. Tento rok sa jej zúčastnilo 1 016 670 detí v rodinách, farnostiach, na školách a v stretkách.

V Prievidzi pripravila Piaristická spojená škola F. Hanáka modlitbu ruženca v priestore piaristického kostola. Zúčastnilo sa jej 17 tried spolu s vyučujúcimi a asistentmi.
Celá modlitba bola dramaticky priblížená v podaní študentov sekundy a študenta z tercie. Začala prostredníctvom imitácie vysielania Ranných správ RTVS, ktoré sa v čase zázračne preniesli do Fatimy k trom fatimským pastierikom: Lucii, Hyacinte a Františkovi. Tieto tri deti v túžbe vidieť a opäť zažiť krásnu a neuveriteľne dobrú Máriu dokázali zapáliť srdcia pre modlitbu aj u moderátorov RTVS a všetkých zúčastnených detí. Vďaka ich túžbe sa objavila Panna Mária a vyzvala ich k láske voči Ježišovi.
Takto pripravení mohli začať samotnú modlitbu, pričom Ježiš im jednoduchým spôsobom vysvetlil podstatu a hĺbku tajomstiev ruženca svetla. Žiaci školy, počnúc najmladšími, sa odvážne prichádzali do mikrofónu modliť „Zdravasy“ a ich spolužiaci symbolicky vkladali farebné ruže „Zdravasov“ do stojana v tvare srdca.

Verím, že prepojenie neba so zemou bolo nielen divadelne stvárnené tvorivými študentami, ale hlavne prežívané v srdci aj po odznení slov modlitby.

Text: Sr. Veronika Komadová, FDC
Foto: Eva Trepáčová

Modlitba s dôverou dieťaťa môže zmeniť svet, poraziť zlo a priniesť pokoj.

Oslavovali sme Pána s Lamačskými chválami

Už začiatkom roka sme pozvali Lamačské chvály do Prievidze, ale Pán to zariadil tak, že prišli až v piatok 20. októbra do piaristického Kostola Najsvätejšej Trojice. Svätú omšu celebroval páter Matúš Palaj, SchP, ktorý mal ako vždy veľmi peknú kázeň a okrem iného nás pozval byť stále v Božej prítomnosti.

Lamačské chvály svojím spevom navodili už počas svätej omše radostnú atmosféru. Piaristický kostol bol plný najmä mladých, ktorí sa tu pravidelne zúčastňujú piatkových chvál, ale prišlo aj mnoho tzv. „cezpoľných“. Počas prijímania Eucharistie mi susedka v lavici povedala, že to je ako počas Vianoc, taký bol dlhý rad na sväté prijímanie.

Po požehnaní sme spoločne chválili Pána hudbou a spevom. Známe chválové piesne Lamačov spieval celý kostol. Piesne striedali modlitby a svedectvá Braňa Letka, vedúceho skupiny. So skupinou navštevujú väznice, školy, farnosti, kde chvália Pána, spievajú, modlia sa a evanjelizujú.

Bol to naozaj krásny a požehnaný čas. A chvíľa, keď páter Matúš priniesol Pána v monštrancii medzi nás, keď celý kostol pokľakol, zavládlo odrazu také posvätné ticho, ako keby sa celé nebo s nami klaňalo. Ďakujeme Lamačom za návštevu a veríme, že znova navštívia Prievidzu. Už teraz sa tešíme!

Text: Elena Cagáňová
Foto: Peter Melicherčík

Získali posilu na tele i na duši

Dňa 7. októbra 2023 sa po svätej liturgii v gréckokatolíckej farnosti uskutočnilo pomazanie chorých. Túto sviatosť spolu s otcom Jozefom Durkotom vysluhovali ďalší dvaja gréckokatolícki kňazi - otec Igor z farnosti Trenčín a otec Peter z farnosti Zvolen.

Ako rímskokatolíčka som zvyknutá, že na pomazanie chorých chodia zväčša veľmi chorí ľudia vo veku od 65 rokov. Tu som zažila niečo výnimočné. Na pomazanie sme išli všetci - ako mladí, tak aj starší. Na moju otázku, prečo to tak je, otec Igor odpovedal protiotázkou: „Kto je v dnešnej dobe úplne zdravý či na tele, alebo na duši?“

Udeľovanie tejto sviatosti bolo sprevádzané modlitbami v krásnych východných nápevoch. Každý veriaci postupne pristupoval k všetkým trom kňazom, ktorí sa nad každým jednotlivo modlili a pri tom ho pomazávali svätým olejom.

Pre mňa osobne bol najsilnejší moment, keď sme sa všetci jednohlasne spojili v speve Ježišovej modlitby v cirkevno-slovanskom jazyku: „Hospodi, Isuse Christe, pomiluj mja hrišnaho!“ Bolo to také vznášanie sa k nebu a bližšie k Bohu - okamih, z ktorého sa mi vôbec nechcelo odísť.

Samotným cieľom a zmyslom tejto modlitby je neustále nosiť vo svojom srdci Ježiša (preto sa volá aj „modlitba srdca“) a byť zapálený láskou k nemu v ustavičnej spomienke jeho mena. V slovenčine znie: „Pane, Ježišu Kriste, Synu Boží, zmiluj sa nado mnou hriešnym.“

Takto pomazaní, s Ježišom v srdci, sme sa v nádeji, že sme boli uzdravení na tele aj duši, rozlúčili a rozišli domov do svojich rodín. Som veľmi vďačná všetkým slúžiacim kňazom za uskutočnenie takéhoto pomazania v byzantskom obrade tu, v Prievidzi.

Michaela Laurincová

Pomazanie chorých u gréckokatolíkov

Dnes si v krátkosti povieme čosi o sviatosti pomazania chorých vo východnom obrade, ktoré sme v Prievidzi vysluhovali 7. októbra vo večerných hodinách. Keďže nepoznám predpisy tohto obradu v západnom ríte, popíšem ho len z východného pohľadu.

Malé pomazanie a veľké pomazanie

Tajomstvo malého pomazania svätým olejom – pod takým menom je táto sviatosť známa v gréckokatolíckej cirkvi. Aj keď sa to možno západnému človeku nezdá, je to skrátená forma pomazania. V našej gréckokatolíckej cirkvi na Slovensku nepraktizujeme veľké pomazanie svätým olejom. Tam sú prítomní až siedmi kňazi a modlia sa rozsiahlejšie modlitby.

Malé pomazanie svätým olejom

V malom pomazaní, tak ako to udávajú rubriky, by mali byť prítomní traja kňazi. (Ak nie sú, sviatosť je aj tak platná, len sa vynechajú časti patriace tým kňazom). Sviatosť sa začína tým, že sa doprostred chrámu položí miska so pšenicou a do nej (do pšenice) sa položí nádobka, do ktorej sa o chvíľu naleje olej pre posvätenie. Okolo tej nádobky sú (pozapichované do pšenice) tyčinky s omotanou vatou,

ktoré slúžia na namočenie do oleja a pomazanie. Na tom istom stolíku je položené evanjelium a ručný kríž.

Priebeh

Prvý kňaz okiadza veci na spomínanom stolíku v strede chrámu a potom nasleduje spoločná modlitba 143. (142.) žalmu, ktorý nádherne vystihuje volanie človeka v núdzi. Nasleduje ekténia – prosby. Sú hlavne za prítomného chorého (alebo viacerých), ktorý žiada cirkev o túto sviatosť, a za milosť posvätenia oleja. Na konci prvý kňaz berie čistý rastlinný - olivový - olej a pri na to určenej modlitbe ho vlieva do pripravenej nádobky. Rovnakú modlitbu sa modlia aj ostatní dvaja kňazi, no potichu.

Nasleduje čítanie apoštola – časť 5. kapitoly Jakubovho listu, ktorá okrem iného hovorí: *„Je niekto z vás chorý? Nech si zavolá starších Cirkvi, oni nech sa nad ním modlia a pomažú ho olejom v Pánovom mene.“* Potom nasleduje čítanie evanjelia o milosrdnom samaritánovi, ktorý je obrazom Krista skláňajúceho sa k ozbíjanému človekovi.

Po evanjeliu nasleduje modlitba kňaza o silu uzdravenia pre olej, potom znova malá ekténia za chorého (chorých) a pomazanie prvým kňazom. U nás sa mažú čelo, nos, líca, ústa, hruď a ruky z oboch strán, pričom kňaz hovorí príslušnú modlitbu.

Toto, čo som vyššie popísal (okrem okiadzania a žalmu), sa opakuje toľkokrát, koľko je pri udeľovaní sviatosti prítomných kňazov. Číta sa ale zakaždým iný apoštol, iné evanjelium a taktiež modlitby majú kňazi iné, okrem samotnej modlitby pomazania. My sme mali prítomných troch kňazov a približne tridsať ľudí. Celý obrad tak trval vyše hodiny.

Záverečná modlitba prvého kňaza

Pre mňa jedným z najkrajších prvkov tohto obradu je záverečná modlitba s evanjeliárom nad hlavou chorého človeka. Dvaja kňazi držia otvorený evanjeliár (knihu) nad hlavou chorého (hlavami chorých) a prvý kňaz hovorí krásnu modlitbu (vyberám len časť): *„Ty nechceš smrť hriešnika, ale aby sa obrátil a žil. Bože, náš Spasiteľ, na hlavu tohto človeka, ktorý k tebe prišiel v hriechoch a skrze nás ťa prosí o odpustenie, nevkladám svoju hriešnu ruku, ale tvoju silnú a mocnú ruku, čo sa nachádza v tomto svätom evanjeliu, ktoré moji spoluslúžiaci držia na hlave tvojho služobníka [meno]. Modlím sa spolu s nimi a prosím tvoju milosrdnú lásku k človekovi, ktorá nepamätá na zlo…“*

Síce sa môže zdať, že viac ako hodinový obrad je dlhý, no je tak preplnený duchovnom, že človek ešte aj po odchode domov v sebe cíti, že sa dialo niečo nádherné.

Jozef Durkot, gréckokatolícky kňaz

Misijná nedeľa 2023

Motto tohtoročnej Misijnej nedele - *„Kráčajme po ceste s horiacim srdcom.“* (porov. Lk 24, 13 – 35) - pozýva všetkých kresťanov, aby sa učili vzájomne deliť o bohatstvo viery s nadšením. Každý rok sa na Misijnú nedeľu zameriavame na jednu krajinu. V tomto roku Pápežské misijné diela zvolili africkú krajinu Benin.

Benin sa nachádza na západnom pobreží Afriky. Hraničí so štátmi Togo, Burkina Faso, Niger a Nigéria. Na území s rozlohou okolo 117-tisíc kilometrov štvorcových (takmer ako bývalé Československo) žije podľa posledného sčítania okolo 11,5 milióna obyvateľov. Prvý domorodý kňaz bol vysvätený v roku 1928. Dnes má cirkev v Benine vyše 1500 kňazov a 600 seminaristov.

Ochotní ísť hocikam

Benin v západnej Afrike sa považuje za kolísku animistického náboženstva woodoo. Vieru začali ohlasovať misionári z Francúzska pred 160 rokmi. Ambroise Kinhoun, rektor kňazského seminára v Benine, hovorí: „V Benine je cintorín, kde sú pochovaní francúzski misionári. Návšteva cintorína je veľmi dojímavá, pretože všetci umreli mladí, 28, 30-roční, maximálne 35 - 40 roční. Po príchode do Beninu tu slúžili pol roka, rok, max. dva. Seminaristi vo Francúzsku sa dozvedali, že ich spolubratia v Benine umreli, ale ich to neodradilo a prichádzali do Beninu. Opúšťali svoju rodnú krajinu s vedomím, že čoskoro zomrú, že sa už domov nevrátia, a napriek tomu odchádzali na misie. K tejto obete ich poháňala túžba priniesť evanjelium našim predkom. Túžili darovať svoj vlastný život, aby sa aj iné krajiny mohli dozvedieť o Kristovi a prijať ho. A dnešní seminaristi a kňazi sú duchovným ovocím týchto misionárov – mučeníkov.“

Rektor Ambroise pokračuje: „Preto sa pripravujeme na to, aby sme sa aj my mohli stať skutočnými misionármi. Sme ochotní ísť hocikam. Ak nám Boh dá tú milosť, možno raz budeme odchádzať ako misionári do Európy či na Slovensko, aby sme mohli priniesť radosť z evanjelia tým, ktorí nás evanjelizovali pred 150 rokmi. Sme pripravení obetovať svoj život, našu mladosť, naše poznanie, aby aj dnes ľudia lepšie spoznávali Krista, stále ho viac milovali a slúžili mu. Či už na Slovensku, alebo hocikde inde vo svete.“

Vďaka za zbierku

Aj naša farnosť podporila štúdium niekoľkých seminaristov v Benine, ktorí už sú teraz kňazmi. Je to veľká milosť, že aj vďaka nám cirkev v Benine rastie, že máme možnosť ju podporiť a mať aspoň malú zásluhu na rozvoji misií. Ďakujeme všetkým vám!

Ďakujeme tiež všetkým vám, ktorí ste podporili zbierku na Misijnú nedeľu či už darovaním kníh, náboženských predmetov, svojou pomocou alebo finančne.

Počas zbierky vo farskom kostole ste darovali 2 955,32 €. Srdečné Pán Boh zaplať za podporu svetových misií!

Elena Cagáňová, členka Klubu priateľov misií

V súčasnosti podporujeme štúdium seminaristov aj v iných častiach Afriky. Ak sa chcete pridať, môžete poslať ľubovoľný finančný príspevok na číslo účtu Klubu priateľov misií SK97 0200 0000 0021 3927 6553, do správy uveďte „Seminaristi“ a svoje meno. Ročný príspevok na štúdium jedného seminaristu je 600 €. Štúdium trvá 4 roky.

Pomôžme opusteným deťom v Ghane

Ghana leží v západnej Afrike. Je to štát veľký ako Anglicko. Jej susedmi sú Pobrežie Slonoviny, Togo a Burkina Faso. Z juhu krajinu obmýva Atlantický oceán.

Domorodí obyvatelia tohto štátu veria na povery. Keď sa narodí postihnuté dieťa alebo pri pôrode zomrie matka, obvinia narodené dieťa z čarodejníctva a takéto dieťa buď zabijú, alebo sa oň prestanú starať a dieťa umrie hladom. Podobne ak im uhynie dobytok alebo uschne úroda, obvinia niektoré dieťa, zrieknu sa ho a nechajú ho napospas osudu. Stáva sa to veľkému počtu detí.

Na severe Ghany, v diecéze Yendi, rehoľná sestra Stan Therese Mumuniová už desať rokov poskytuje týmto dievčatám a chlapcom domov a šancu na nový život. Založila Domov Nazaret, kde sa o deti stará. Táto odvážna sestra bojuje proti poverčivosti a zachraňuje životy detí. Cirkevní pracovníci v Ghane jej takéto deti nosia. Tiež sa stáva, že jej v noci niekto zaklope a podá novonarodené dieťa. Za tie roky ju už v Ghane poznajú.

Sestra Stan plánuje zriadiť zdravotnú kliniku, aby sa k deťom dostala adekvátna starostlivosť. Okrem toho by sa tým zlepšila zdravotná starostlivosť aj v okolitých dedinách. Je to veľký plán a Pápežské misijné diela ju v tom chcú podporiť. Pomôžte svojím darom uskutočniť stavbu tohto dôležitého diela. Zachráňte ľudský život!

Svoje milodary môžete poslať prevodom na účet Pápežských misijných diel:
SK88 0900 0000 0051 4976 4503 (SLSP)
Variabilný symbol: 555 (do poznámky uveďte svoju adresu alebo e-mail).

Elena Cagáňová, členka Klubu priateľov misií
Foto: www.catholicsabah.com

Pozývame vás na jeden z najznámejších a najobľúbenejších svetových muzikálov

JOZEF A JEHO ZÁZRAČNÝ FAREBNÝ PLÁŠŤ

Divadlo Andreja Bagara v Nitre
sobota 2.12.2023, 18:30 hod.

Cena vstupenky: 30 €
Cena za dopravu: 5 €

Odchod autobusu: cca o 15:00 hod.
Prihlášky v sakristii farského kostola.

Novinky z piaristickej školy

Na zdravie

Keďže aj v posledný septembrový týždeň bolo nádherné letné počasie, dievčatá zo 4.A, ktoré navštevujú družinu, sa rozhodli pripraviť osviežujúce nápoje z čerstvých byliniek a jedlých kvetov. Jemne ich ochutili domácim sirupom z medovky a citrónovou šťavou.

Možnosť ochutnať tieto voňavé limonády mali na školskom dvore všetky deti z ŠKD a tiež pani vychovávateľky. Akčné štvrtáčky vo vlastnej réžii pripravili pre kamarátov aj sladké pohostenie a tombolu, do ktorej si samy zabezpečili ceny.

Akcia sa stretla s veľkým ohlasom a určite nebola posledná. Dievčatá ukázali, že majú výborný organizačný talent a vedia krásne spolupracovať a podeliť sa s ostatnými.

Ochutnávka limonád

We are the champions

Pondelky bývajú ťažké pre každého žiaka. O to ťažší bol pondelok 9. októbra pre šiestich žiakov PSŠFH, ktorí išli reprezentovať školu na Okresné Majstrovstvá v cezpoľnom behu na trati v dĺžke 3 kilometre (dievčatá) a 5 kilometrov (chlapci).

Trať s prevýšením takmer 100 metrov pokrývalo väčšinou blato, korenistý a lesný terén a rozbitý asfalt. Teplota bola sotva desať stupňov.

V celkovom poradí v bitke o prvé miesto dobehol na druhom mieste Natanael Šebest, za ním Adrián Oršula a len pár priečok pod ním Lukáš Kulich. Za dievčatá preťala cieľ úplne prvá Karolína Kulichová, na štvrtom mieste dobehla Saskia Gatialová a náš školský tím uzavrela Dorota Balážová. Chlapci a dievčatá mali zo všetkých stredných škôl najviac najlepších umiestnení, čím si suverénne vybojovali 1. miesto a pohár.

Okresné majstrovská v cezpoľnom behu

Pripravil: Mário Orság
Foto: archív školy

Oktáva: Všetko vyšlo ešte lepšie, ako sme plánovali

„Ale ma bolia nohy! Poďme ešte tancovať! Na stužkovú!“ Tieto slová počuli tí, ktorí boli pozvaní na stužkovú slávnosť najlepšej triedy oktáva v školskom roku 2023/2024 Piaristickej spojenej školy Františka Hanáka v Prievidzi.

Okoloidúci zo sídliska Zapotôčky mohli zazrieť maturantov v piatok 13. októbra 2023, ako sa začínajú schádzať do 4play. Sála sa postupne napĺňala a študenti v nádherných šatách a oblekoch vítali vedenie a pedagogický zbor školy i svojich rodičov.
Minútová ručička sa párkrát pohla a hostia na vlastné oči zazreli budúcich ostužkovaných študentov, ktorí na úvod programu zatancovali pred vyše 80 pármi očí viedenský valčík. Zaznel burácajúci potlesk. Študenti stáli v polkruhu. Triedna pani učiteľka Šušolová a zástupkyňa rodičov pani Kovalíčeková predniesli svoje dojímavé príhovory. Potom si budúci maturanti jeden po druhom prišli po svoje zelené stužky.
Všetkým už vyhrávali muzikanti fidlikanti v brušnej dutine. Hostia ich mohli utíšiť kuracím či bravčovým rezňom, prípadne bravčovou panenkou a dusenou zeleninou, ryžou či zemiakmi. Život si osladili dezertmi, akými boli jablková štrúdľa, Panna Cotta alebo Crème brûlée alias krupicová kaša. Aby čas nestál, v pozadí sa premietali spoločné fotky vytvorené za osem rokov spoločnej triednej symbiózy.
Nastal čas na program a zo sály, tanečného parketu, sa všetci preniesli do školských lavíc. Zúčastnili sa hodín fyziky, chémie, anglického jazyka a nemeckého jazyka. Ako milé prekvapenie pre pani učiteľku Tragorovú pripravili oktaváni nemeckú koledu O Tanenbaum.
Aby program netvorili len študenti, zapojili sa doň aj štyria otcovia, ktorí boli preverení v záludných otázkach o svojich ratolestiach. Všetci v rámci možností dôstojne obstáli. Tým, ktorým sa nedarilo, najznámejšími slovenskými ľudovkami či celosvetovým hitom skupiny Coldplay Viva la Vida náladu spríjemnila najlepšia triedna kapela Cimbalovka.
Veľkých svalov nikdy nie je dosť. Na scénu prišli „Miesiči“ a spoločne si zacvičili s nádychom humoru. Stužková sa však niesla hlavne v znamení tanca. Všetci sa preniesli za Atlantik pár rokov dozadu na americkú strednú školu. Jedna zo študentiek to na parkete roztočila a postupne sa k nej pridali všetky jej spolužiačky, neskôr aj spolužiaci a zaspomínali si na High School musical.
Čas plynul, ručičky na hodinách sa blížili po dlhých tanečných kolách k polnoci. To naznačuje iba jedno. Polnočný súd. Na parket padla tma. Svietilo iba jedno svetlo - nasmerované na triednu v strede všetkého. Okolo nej mohli ostatní vidieť len jemné záblesky sviečok. Obžalovaná nemala na výber a dobrovoľne podpísala zmluvu vypracovanú oktavánmi. Tento akt bol spečatený vypitím vína z džbánu, ktorý bol podľa tradície rozbitý. Všetci ostužkovaní si z neho kúsok zobrali na pamiatku. „Navždy sa zachová v pamäti stužková...“
Pedagogický zbor s rodičmi postupne odchádzal, a tak vypukla ešte väčšia zábava. S niekoľkými prestávkami to na parkete horelo až do svitania do piatej do rána. Podľa slov (nielen) maturantov to bola stužková, na ktorú nikdy nezabudnú. Všetko na nej vyšlo tak, ako malo.

Mário Orság

Kto raz Boha spozná, bude o ňom hovoriť všade

V piatok 20. októbra 2023 sa všetci priaznivci chvál mohli spolu tešiť na koncerte skupiny Lamačské chvály, ktorý sa konal v piaristickom kostole. Pri tejto príležitosti sme položili zopár otázok vedúcemu skupiny Branislavovi Letkovi.

▪ **Ako by ste našim čitateľom predstavili Lamačské chvály live, ktoré asi mnohí, najmä starší veriaci nepoznajú?**
My sme vzišli z Lamača, zo stredoškolských študentských svätých omší, ktoré tam boli každú stredu. Potom, keď sa hrávajú piesne, tak sa hľadá nejaký názov, takže keď to je v Lamači a sú to omše, tak názov Lamačské chvály. Potom sa názov zmenil, dali sme dĺžeň na á, teda Lámačské chvály, ale keď sme zistili, že to vlastne žiadny Angličan nepovie, lebo slúžime aj po svete, tak sme to zmenili iba na skratku LCH. Je to vždy naživo, nič pripravené dopredu, žiadne piesne pripravené dopredu, iba to, čo nám Duch Svätý na danom mieste povie. Je to modlitba, chvály sú modlitba. Stretávame sa spolu a sme spoločenstvo.

▪ **Ako hudobník máte nejakých obľúbených interpretov alebo lídrov chvál, ktorí sú vašou inšpiráciou v tejto službe?**
Dlhé roky Martin Smith. Slúži chválami, uctievaním, on je Angličan, takže to má takú európsku príchuť na rozdiel od amerických autorov.

▪ **Kam všade prinášate svojimi chválami nádej?**
Nemáme to nejako ohraničené.

▪ **Sami vás pozývajú alebo si vy vyberáte, kam pôjdete?**
Kde nám Boh otvorí dvere, tam sme. Pred viacerými rokmi sme začali chodiť do väzníc, to bolo silné. Pokračujeme v tom. Aj keď sme išli sem (do Prievidze), tak sme riešili ďalšie vstupy do väzníc. Tam sa už tiež vytvorilo isté spoločenstvo, je tam približne cez 1000 odsúdených, ktorí sú v ňom. Časť z nich už je vonku, časť ešte vo väzení. Je tam veľká recidíva, no napriek tomu vidíme, že táto služba hýbe percentami (pokles recidívy prepustených). Keď máme na Slovensku 10 000 - 12 000 odsúdených, tak keď z nich je viac ako 1000 v spoločenstve, už to začína hýbať číslami. Tešíme sa z toho, čo Pán Boh robí.

▪ **A čo školy, mladí ľudia?**
Áno, aj tam slúžime. Chodievame na trojdňovú duchovnú obnovu pre mladých na Oravu. Tam sme s nimi. Cez obnovu už prešlo viac ako 1400 študentov a starších detí. A potom si oni v školách v zasiatom pokračujú už sami.

▪ **Aké je to prinášať chvály pre väzňov, ako to na vás pôsobí? Čo vy v tom vidíte?**
Ježiša Krista - a to je všetko. Dotyk príde cez chválu a svedectvá a ľudia potom už urobia rozhodnutie pre neho. Oni sami sa začnú hlásiť, že by chceli nejakým spôsobom fungovať ďalej a spoznávať viacej Pána.

▪ **Aj sa stretávate s nejakou negatívnou spätnou väzbou priamo na vašom vystúpení, že vás ľudia neprijmú alebo nechcú? Alebo že by vašu službu priamo na mieste hanobili?**
Oni tam chcú prísť. Ktorí tam nechcú prísť, tak tam nie sú. S hanobením som sa nestretol ešte nikdy.

▪ **Keď sa nás veriacich tlačí s hnevom a beznádejou, čo vám najviac pomáha zostať svetlom a soľou zeme? Čo vám najviac pomáha udržať si nádej?**
Božie slovo. Ja správy nepozerám. Občas v aute si vypočujem, čo je nové, prípadne mi to povedia ľudia, ale ja stojím na tom, čo povedal Boh. A potom, keď

vidím, ako on koná, ako ľudia vstávajú z vozíkov, slepí vidia, hluchí počujú, ľuďom dorastajú nohy, tak ja sa iba opriem a poviem: „Bože, ty si stále verný!“

▪ **Vy ste skúsený hudobník. Čo by ste odkázali alebo čo by tak podľa vás pomohlo tým, ktorí začínajú s chválami, aby mohli tiež podobne evanjelizovať?**

Ak Pána raz spoznajú, tak o ňom budú hovoriť všade. Na stretnutie s Ježišom sa nedá nikdy zabudnúť. To je láska navždy, na celý život.

▪ **Ale nemá každý dar vystúpiť, hrať a verejne niečo povedať.**

Hudobník nemusí aj hovoriť, nech sa modlí svojím nástrojom.

▪ **Vaša služba okrem piesní je známa aj mnohými silnými svedectvami o tom, ako Boh mocne konal. Podelili by ste sa aspoň o jedno z nich s našimi čitateľmi?**

Pred týždňom sme mali na obnove jednu cirkevnú školu. V istej triede bolo dievča, ktoré, samozrejme, bolo rado, že sa nemusí učiť a ktoré na cirkevnej škole je len tak, že tam skrátka musí byť. A ona povedala: „Mne kresťania tak ublížili, že ja radšej pôjdem k satanovi.“ A hovorím si, super, toto ja mám rád, keď to takto komunikujú pri prvej reflexii. Duchovná obnova je veľmi adrenalínová. Je to tam akčné, dobrodružné, je tam veľa aktivít, každá jedna ohlásená téma, ak to je kerygma, tak je ohlásená zároveň s množstvom aktivít. Keď potom študenti mali večer, na ktorom je osobné stretnutie s Ježišom, kde je osobná adorácia, ona sa tam postavila (stála asi 20 cm od Eucharistie) a na druhý deň svedčila, že ešte nikdy nezažila takéto spoločenstvo a to, ako sa jej Boh úplne dotkol. Pochopila, že on je za ňu, nikdy nebol proti nej, a tiež že nikdy od nej neodstúpi a vždy bude stále s ňou. Čiže napriek tomu, čo zažila od kresťanov, je to práve Ježiš, ktorý si ju pritiahol k sebe a na to stretnutie nezabudne nikdy.

Tak to je úžasné! Teda aj ja vám v mene našej redakcie ďakujem a prajem vám všetko dobré!

Text a foto: Eva Trepáčová,
spolupracovala Mária Šimurková

Smútok nás nesmie pohltiť

Nádej potrebujeme všetci. Každý ju hľadá, a keď ju nemá, trpí. Pápež František nám často pripomína, že iba v Ježišovi Kristovi je nádej.

Aj pápež Benedikt XVI. v encyklike o kresťanskej nádeji Spe salvi v úvode napísal: *„V nádeji sme spasení, hovorí svätý Pavol Rimanom i nám. (Rim 8, 24) ‚Vykúpenie', spása, nie je podľa kresťanskej viery len nejaký prostý fakt. Vykúpenie nám bolo darované v tom zmysle, že nám bola darovaná nádej, odôvodnená nádej. Jej sila nám umožňuje čeliť prítomnosti. Prítomnosti, ktorá je aj ťažkou súčasnosťou a možno ju prijímať a žiť, ak smeruje k cieľu a ak si týmto cieľom môžeme byť istí, ak je tento cieľ taký veľký, že stojí za námahy spojené s cestou k nemu."*

Kresťanská nádej

V Prvom liste Solúnčanom čítame slová: *„Nechceme, bratia, aby ste nevedeli, ako je to so zosnulými, aby ste sa nezarmucovali ako ostatní, čo nemajú nádej. Lebo ak veríme, že Ježiš zomrel a vstal z mŕtvych, tak Boh aj tých, čo zosnuli, skrze Ježiša privedie s ním."* (1 Sol 4, 13-14) Predstavuje sa nám kresťanská nádej, keď sa na čas musíme rozlúčiť s tými, ktorých si Pán povolal, a ktorá má svoj základ v poznaní Boha a viere v zmŕtvychvstanie.

Keď apoštol Pavol vyzýva Solúnčanov, aby nesmútili za zosnulými, nabáda k tomu, aby v ich smútku nechýbala nádej zmŕtvychvstania. Apoštol reaguje na pohľad antického sveta, ktorý smrť človeka vnímal ako definitívne zatvorenie dverí za životom človeka. Jediné, čo zostalo, bol náhrobný nápis, kde boli vypočítané všetky zásluhy a funkcie zosnulého. A tak aj kresťania, ktorí boli pred časom tiež pohanmi, ovplyvnení touto kultúrou postoja k smrti ako konečnému údelu človeka, mali starosť o svojich zomrelých.

Zármutok, ktorý tu Pavol odmieta, nie je emocionálny smútok nad odchodom niekoho blízkeho, ale smútok existenciálny, ktorý je bez nádeje večného života. Ide tu o postoj, aby sme trápeniu dovolili prejsť cez naše srdce, ale nesmieme mu z neho urobiť príbytok!

Radosť z Pána

Svätý František Saleský v podobnom duchu píše Filotei, keď oplakáva smrť svojho otca: *„Nehovorím vám: ‚Neplačte.' Nie preto, že je veľmi správne a rozumné, aby ste trochu plakali. Hovorím trochu, aby ste preukázali úprimnú lásku, ktorú ste k nemu prechovávali, a tak nasledovali nášho drahého Majstra, ktorý plakal nad svojím priateľom Lazárom. Ale nie príliš veľa. Nie ako tí, ktorí vkladajú všetky svoje myšlienky do chvíľ tohto úbohého života a nemyslia na to, že smerujeme k večnosti, kde, ak budeme dobre žiť v tomto svete, sa opäť zídeme s tými, ktorých milujeme a ktorí odišli, aby sme sa od nich už nikdy neodlúčili. Ale toto všetko vás nemôže utešiť, pokiaľ čas nezmierni vašu bolesť. Zatiaľ musí byť Boh oporou vášho ducha a vašou útechou."*

Práve Bohu je vlastné, že rozdáva radosť bez predchádzajúceho dôvodu. Naopak, nepriateľovi je vlastné, že chce človeka o túto radosť rozličným spôsobom pripraviť. U toho, kto sa stal otrokom zla a egoizmu, je to naopak: nepriateľ mu sľubuje radosť, avšak tento sľub nedodrží, alebo mu poskytne iba zdanlivú krátkodobú rozkoš, ktorá však prinesie do srdca človeka zmätok. Vtedy nás Boh aj prostredníctvom výčitiek svedomia volá k obráteniu. Preto sa právom smútok človeka považuje pre toho, kto slúži Pánovi, za nebezpečný, lebo ho oberá o silu na ďalšej ceste. Veď našou silou je radosť z Pána (Neh 8,10).

Svetlo evanjelia

Môžeme vo svojom živote pozorovať, že nepriateľ, keď nás chce nakaziť smútkom, počína si veľmi prefíkane a klamlivo. Snaží sa, aby sme sa sústredili na jediné temné miesto v našej situácii a takýto bod nájde vždy. Takáto temnota potom zatemní všetko ostatné, ako keby ani neexistovali žiadne dobré situácie a zaplaví naše vnútro problémami a negatívnym zmýšľaním, takže stratíme všetku odvahu a radosť v Pánovi. Inštinktívne si všímame to, čo nám chýba a nie to, čo máme a kým sme. Je to tak – sme obmedzení a koneční, chýba nám nekonečne veľa vecí a pritom nám chýba ten, ktorý je Nekonečný. Ale paradoxne, nekonečný Boh sa nám daruje práve v našich obmedzeniach. Bohužiaľ sme si navykli hľadieť len na svoj vlastný piesoček a na ňom si vždy všímame predovšetkým to, čo nám chýba, čo nie je v poriadku.

V skutočnosti sme sa len nechali oklamať a trpíme krátkozrakosťou. Nechali sme sa pomýliť svetom a oslepiť si srdce až do tej miery, že sme neschopní zachytiť svetlo evanjelia ako radostnej zvesti. Práve z tohto dôvodu máme mať neustále pohľad upretý na večnosť, kam smerujeme. A naša nádej bude pevná, veď vieme, že ako máme účasť na utrpeniach, tak budeme mať aj na úteche (porov. 2 Kor 1,7). *„Veď vieme, že ten, čo vzkriesil Pána Ježiša, s Ježišom vzkriesi aj nás a postaví nás s vami.“* (2 Kor 4,14) To je pravý prameň našej nádeje.

Cvičiť sa v nábožnosti

Kráčať cestou nádeje v živého Boha znamená cvičiť sa v nábožnosti, lebo ona je užitočná na všetko a má prisľúbenie pre terajší aj budúci život (1Tim 4,8). Preto nám pápež Benedikt XVI. pripomína, že *„prvé a základné miesto, kde sa učíme nádeji, je modlitba. I keď ma už nikto nepočúva, Boh ma ešte počúva. Ak už nemôžem s nikým hovoriť, na nikoho sa obrátiť, k Bohu môžem vždy hovoriť. Ak tu už nie je nikto, kto by mi pomohol tam, kde ide o potrebu alebo očakávanie, ktoré presahuje ľudskú schopnosť dúfať, on mi môže pomôcť. Som vo vyhnanstve extrémnej samoty... No modliaci sa nikdy nie je úplne sám!“*

Nádej posilňuje aj schopnosť započúvať sa do Pánových slov, nechať sa uzdraviť jeho láskou, aby sme si uvedomili, že všetko, čo máme, prichádza od Boha ako dar a všetko sa k nemu vracia v podobe radosti, vďačnosti, Eucharistie. Apoštol Pavol nám to prízvukuje slovami: *„Sám náš Pán Ježiš Kristus a Boh, náš Otec, ktorý nás miluje a vo svojej milosti nám dal večnú útechu a dobrú nádej, nech poteší vaše srdcia a upevní vás v každom dobrom diele a slove.“* (2 Sol 2,16-17)

A tak mať nádej v tomto živote znamená uvedomiť si, že smútok, trápenia a ťažkosti života nás nesmú pohltiť, ale vždy sa v takýchto chvíľach máme s dôverou obracať k Bohu. Sv. František Saleský to vyjadril nádherným obrazom: *„Vezmite zavinovacie plachty nášho Pána, do ktorých bol zabalený vo svojej hrobke a osušte si nimi svoje slzy. A nech vás Boh naplní všetkou svätou útechou a nádejou.“*

Text: Jozef Repko, farár
Foto: Peter Melicherčík

... tri otázky pre pána kaplána Pavla Škovránka, zodpovedného za prípravu birmovancov v našej farnosti

1 Spolu so začiatkom nového školského roka sa naplno rozbieha aj príprava birmovancov na prijatie sviatosti birmovania – tento rok podľa nového modelu. Ako tento program prípravy vyzerá?

Zvolili sme úplne iný štýl prípravy ako predtým. Doba sa posunula a súčasní mladí nás v mnohom presahujú, preto sa nám už klasická „katechizmová“ príprava nezdala byť vhodná. Pripravujeme sa podľa programu „Vyvolený“. Je to program zameraný na konkrétnu osobu. Stretávame sa každé dva týždne a prípravu vedieme podľa rovnomennej príručky.

Vo farnosti máme vytvorené štyri skupiny birmovancov (je ich 71; spolu so staršími, ktorí sa na prijatie tejto sviatosti pripravujú, až 73). Naše stretnutie sa vždy začína živým svedectvom viery, a tým je mládežnícka sv. omša vo farskom kostole v sobotu o 16:30. Je zameraná na mladého človeka a v tomto duchu sa nesie aj môj príhovor. Po nej nasleduje adorácia. Ja ako kňaz počas nej odovzdávam Pánovi naše chvály, vďaky, ale prosím ho tiež, aby vstúpil do ťažkostí mladých ľudí tejto doby a pomohol im ich vyriešiť.

Potom sa presúvame na faru, kde prichádza na rad samotný program „Vyvolený“. Každá skupinka má 2 – 3 animátorov, ktorí sa venujú im zvereným mladým – nie na spôsob školy, ale skôr takého bratského spolužitia.

Začína sa úvodnou aktivitou, v ktorej je zhrnutá predchádzajúca téma. Nasleduje vstupná modlitba. Tá uvedie birmovancov do novej témy. Potom sa daná téma (napríklad vzťahy doma, medzi priateľmi, v spoločnosti, v Cirkvi...) rozoberá, pričom sa vychádza z vopred daných myšlienok i z katechizmu pre mladých YouCat. Mladí sa o téme rozprávajú a pozrú si k nej aj svedectvo vo forme videa, ktoré nahrali autori tohto programu. Nasleduje ďalšia aktivita - mladí tu pracujú ako celok, alebo sa rozdelia do skupín a učia sa v rámci nej vyjsť zo seba.

Keďže táto príprava nie je sebecká a zameraná len na jedného človeka, do prípravy zapájame aj birmovného rodiča a rodičov birmovanca. Oni tiež dostali svoje príručky, prostredníctvom ktorých pripravujú na túto slávnosť samých seba a zároveň majú prehľad, čím si prechádza ich dieťa. Rodičia mávajú raz za mesiac stretnutia, počas ktorých sú vovedení do danej problematiky.

Súčasťou prípravy bude aj duchovná obnova na tému „Vyvolený“, počas ktorej birmovanci spoznajú svoje dary a talenty, budú sa učiť za ne ďakovať a objavia, že Cirkev má pre nich otvorenú náruč a sú pre ňu dôležití.

Ako si už spomínal, oproti minulým rokom sa na birmovku prihlásil vysoký počet záujemcov – vyše 70. Čím je to spôsobené?
Asi hlavne tým, že sme na birmovku pozvali nielen stredoškolákov, ale aj deviatakov zo základných škôl. Tí sa totiž po odchode zo základnej školy veľmi rýchlo „rozpŕchnu“ do sveta a stratia sa zo života farnosti. Rozhodli sme sa teda „podchytiť“ aj ich, pretože do života miestnej Cirkvi toho môžu priniesť veľmi veľa.

Aké máš dojmy z prvých stretnutí s novými birmovancami? Akými slovami sa im snažíš priblížiť, v čom a prečo je sviatosť birmovania v živote kresťana dôležitá?
Zo stretnutí mám veľmi dobrý dojem. Zatiaľ som tam zažil samý smiech a radosť, hoci možno niekedy sprevádzaný aj istým nepokojom, keďže viacerí animátori robia takéto čosi prvýkrát a učia sa aj oni sami. Dominantnou je však ozaj skôr tá radosť – radosť birmovancov z toho, že sa dokážu spoznávať takí, akí sú; i z toho, v akom spoločenstve sa nachádzajú. Ale tiež moja radosť z toho, že nás je toľko, že sa ani do najväčšej miestnosti na fare nezmestíme a i v tých menších sme – podelení na skupiny – dosť natlačení. (Úsmev.)
Hovorí sa, že birmovka je sviatosťou kresťanskej dospelosti. Dovolím si však tomuto tvrdeniu oponovať. Veď koniec-koncov, v čom spočíva dospelosť? V tom, že človek pozná seba samého. Takže ja skôr birmovancom vysvetľujem, že sviatosť birmovania je o otvorení sa a o prehĺbení základov viery, ktoré už dostali (alebo dostať mali). Má slúžiť na to, aby sa tieto pravdy viery pod vplyvom Ducha Svätého „vryli“ do každého jedného z nich. Majú spoznať, že sú vyvolení a majú svoje poslanie.
A ako sa to snažím ja prakticky premietnuť? Jednoducho tým, že som im ako kňaz plne k dispozícii. Už to nie je o tom, že sa pýtam len ja, ale možnosť pýtať sa majú aj oni. A môžu sa pýtať nielen mňa ako kňaza, ale aj animátorov či samotného Pána Boha. Ako kňaz sa im snažím v prvom rade prejaviť svoju blízkosť, svoje otcovstvo a zároveň bratstvo, to súrodenectvo, ktoré im viem dať aj ako človek.

Petra Humajová, Foto: Mária Melicherčíková

Čo pre vás znamenajú slová, že ak sme zomreli s Kristom, s ním budeme aj žiť?

- **Miška (40 r.)**: „Pre mňa to znamená zrieknuť sa seba, lebo bez toho sa neviem zjednotiť s Ježišom. Zomrieť egoizmu, pýche, márnivosti a žiadostivosti. Nedá sa slúžiť dvom pánom. A moja duša je povolaná slúžiť láske, slúžiť Bohu. Ten, kto skutočne miluje Boha, postupne zanechá všetko, čo tú lásku spomaľuje a prekáža jej."
- **Anka (68 r.)**: „Ja som, žiaľ, napriek veku, nezomrela s Kristom. Vidím veľa nedokonalostí, nesprávnych reakcií, pocitov, hnutí srdca. Veľmi túžim po čistom srdci, aby som z Božieho milosrdenstva mohla raz vo večnosti s ním žiť."
- **Terezka (70 r.)**: „Znamená to pre mňa poznať evanjelium a žiť podľa neho. Poznať Krista a konať skutky, ktoré pre mňa pripravil on. A milovať blížneho ako seba samého.
- **Šimon (18 r.)**: „Pre mňa to znamená múdrosť."
- **Martin (18r.)**: „Je to kresťanská poučka."
- **Jozef (17 r.)**: „Keď všetko na zemi skončí, s Ježišom budeme žiť ďalej."
- **Mária (66 r.)**: „Ja si myslím, že zomrieť s Kristom znamená zomrieť predošlému hriešnemu životu a snažiť sa žiť tak, aby sme boli hodní s ním žiť. Milovať blížneho, premáhať pokušenia k hriechu, stretávať sa s ním často v Eucharistii pri svätej omši, očisťovať sa pravidelne pri svätej spovedi. Naším cieľom má byť naša svätosť a večný život s Ježišom Kristom."
- **Zuzka (50 r.)**: „Je to jedna z celoživotných úloh, približovať sa k tomu, prečo a ako zomrel, ale nie len na konci pozemského života, ale aj počas neho. Istým spôsobom akoby zomrel a vstal už predtým, než prišiel ako človek na zem pri samotnom rozhodnutí."
- **Marta (32 r.)**: „Ak sme zomreli s Kristom a uverili v neho, náš život sa výrazne zmenil a môžeme povedať tak ako svätý Pavol: ‚Už nežijem ja, ale vo mne žije Kristus. Ale život, ktorý teraz žijem v tele, žijem vo viere v Božieho syna, ktorý ma miluje a vydal seba samého za mňa.'"
- **Alicka (76 r.)**: „Znamená to vyvrcholenie nášho života s Pánom Ježišom."
- **Marián (70 r.)**: „Keď dodržiavam učenie Kristovo, to znamená, že aj po smrti budem s ním navždy. Ak sa odkloním od jeho učenia tu na zemi, tak budem odklonený aj životom po smrti. Jediné, čo nám môže pomôcť, je Božie milosrdenstvo."
- **Anna (80 r.)**: „Znamená to zrodenie sa do večného života. Keď som žila vo viere a nádeji, dosiahnem po smrti večný život. Mám nádej, verím Pánu Bohu a teším sa na to."
- **Aneta (75 r.)**: „Deťom aj vnukom vravím takto: ‚Modlím sa, aby ste uverili v Pána. Veď On je Cesta, Pravda, Život. Je večná Láska a po smrti prejdeme do večného života. Modlím sa a prosím Pannu Máriu o to, aby sme boli naveky spojení v náručí Pána aj potom.'"

Pripravili: Anna Gálová a Elena Cagáňová

Svätosť

Často začína paradoxne vtedy, keď si uvedomíme svoju hriešnosť. Napriek tomu - a aj práve preto - sa snažme každým dňom vnášať do tmy sveta a chladu našich vzťahov Božie Svetlo a ľudské teplo. Nepridávajme tmu do tmy, aby sa zväčšovala. Naopak. Vnášajme Svetlo, aby sa zmenšovala.

Veronika Hoffmannová

Boh nemlčí

V covidovom roku 2019, na Prvú adventnú nedeľu, vyhlásila Konferencia biskupov Slovenska rok Božieho slova. Ten, kto sa pohybuje na sociálnych sieťach, prijal isto z kresťanských portálov viacero výziev na to, aby sa v nastávajúcom období zapojil do výzvy prečítať za rok celé Písmo. Nie Nový zákon, ale celé.

Bola to výzva, ktorá sa dá plniť len systematicky, keď človek niečo zameškal, už to ťažko dobiehal. Dala som sa na to, veď bol covid, a aby mi „táto úloha“ lepšie odbúdala, v mobile som si nainštalovala aplikáciu You Version (HOLY BIBLE), lebo ponúkala ročný program, ktorý ma previedol celým Písmom.

Následne, keď som po roku hrdo skončila túto výzvu, povedala som si, že je škoda prestať, tak som pokračovala s aplikáciou Zamyslenia, ktorá na každý deň ponúka ráno aktuálne evanjelium z daného dňa a večer žalmy. Na You Version som takmer zabudla. Občas som večer zmazala z úvodnej stránky mobilu pripomienku s krátkym citátom, občas som to prečítala.

Jedného jesenného dňa som sa vydala na cestu mimo Európy. Bola to v tomto smere moja premiéra. Asi týždeň pred odchodom som si začala uvedomovať všetky riziká z cesty do moslimskej krajiny. Za jej úspešný priebeh som sa preto modlila ruženec.

Rovnako tomu bolo aj v lietadle. Štart bol ukážkový a človek mohol mať len zážitok z rozsvietenej nočnej runway. Potom sa malé domčeky začali strácať z nášho dohľadu. Zapla som si na mobile režim lietadlo a čiastočne som podriemavala, čiastočne sa modlila, alebo sledovala spolucestujúcich, ako sa neustále hmýria.

Let nás ukolísal takmer k spánku, no prebrala ma vibrácia mobilu. Na úvodnej obrazovke sa mi zjavil citát z You Version: „Dám ti múdrosť a poučím ťa o ceste, ktorou máš kráčať. Poradím ti a budem ťa mať stále na očiach.“ (Ž 32,8) Niekto povie, že to bola iba náhoda. Podľa mňa nie. Skúste si aj vy popri milión aplikáciách v mobile nainštalovať niečo kresťanské, čo bude svetlom a nádejou na vašich životných cestách. Možno budete prekvapení, čo všetko vám to do života prinesie.

Martina

Láska sa nevypína

Ďalšie sloveso, ktorým nám apoštol pomáha rozoznať, či je láska prameňom nášho konania, je „nevypína sa“. Takáto láska nevytŕča a nie je nápadná.

Pavol aj týmto nadväzuje na Ježišovo učenie, ktorým chce prilákať našu pozornosť a upútať ju na niečo výnimočné.

Nechváliť svoje ego

Ježiš učeníkom vysvetľoval, ako snaha pritiahnuť obdiv ochudobňuje akékoľvek dobré myšlienky alebo činy: *„Dajte si pozor a nekonajte svoje dobré skutky pred ľuďmi, aby vás obdivovali... tvoj Otec ťa odmení, lebo on vidí aj v skrytosti.“* (Mt 6,1-4) Mohli by sme povedať, že láska sa nevystavuje na obdiv.

Láska sa nemôže za svoje dobro vystrkovať do popredia. Typické ľudské „vytrubovanie“ je považované za výstrel egoizmu a pýchy. Skutočná láska je nezištná a odpútaná od seba samej. V živote je potrebné si dať pozor, aby sme neboli väzňami cudzieho pohľadu...

Posledné miesto?

Vďaka Ježišovi existuje aj duchovná lekáreň, ktorá poskytuje zopár účinných liekov. Predovšetkým sa máme sami ponížiť a zaujať posledné miesto: *„Keď zbadal, ako si pozvaní vyberali popredné miesta, povedal im toto podobenstvo: Ak ťa niekto pozve na svadbu, nesadaj si na prvé miesto, lebo mohol pozvať niekoho vzácnejšieho, ako si ty... keď ťa pozvú, choď, sadni si na posledné miesto... Lebo každý, kto sa povyšuje, bude ponížený, a kto sa ponižuje, bude povýšený.“* (Lk 14,7-11). Toto sú slová vzdialené od samoľúbeho vyvyšovania sa, ktoré uprednostňuje naše ja.

Stráž mojich úst

„Láska sa nevypína“ sa týka aj našich úst. Láska váži svoje slová. Aké je ľahké objaviť chvastúnstvo v slovách, ktorými sa snažíme upútať pozornosť na seba! Tu je dobré si vziať za príklad Máriu. Jej vnútorné ticho pretvára každé slovo na vzácnu perlu.

Preto keď hovoríme, nech je slovo plodom nášho mlčania. Prebytok slov sa prejavuje nekonečným táraním, neudržaním tajomstva, túžbou byť maximálne zvedavý a pod. Toto zabraňuje načúvaniu Božieho slova v hĺbke srdca. Vládnime svojim slovám a vážme ich.

Zdržanlivá láska

Svätá Katarína Sienská preskúmala zdržanlivosť a svoje zistenia vyjadrila týmito slovami: *„Zdržanlivosť uchráni telo od rozkoše a slastí sveta... Spravuje všetky údy tela s mierou a v striedmosti... Jazyk sa vyhýba daromným a ľahkovážnym slovám, pohotovo ohlasuje Božie slovo na spásu blížneho...“ Dokonca náš Pán hovorí Kataríne: „Zdržanlivosť nie je nič iné ako skutočné poznanie vlastnej duše a vlastného ja.“*

Učme sa všetci pokornej láske, ktorá sa nevypína. Na príhovor Nebeskej Matky prosme o milosť zvnútornenia, ticha a modlitby. Prinesie to svoje ovocie.

Pavol Škovránek, farský vikár

Stretnutie s obrazom

Michelangelo Merisi da Caravaggio – Ján Krstiteľ (1602)

Návšteva veľkých múzeí a galérií vie byť vyčerpávajúca. Je to kvôli podobnosti s reštauráciami, v ktorých zaplatíte určitú sumu a môžete jesť, koľko chcete. To síce neznamená, že jedlo vám musí vychádzať ušami, ale v praxi to tak väčšinou je.

Obklopení nadbytkom výtvorov ducha sa aj v našej duši zobúdza snaha stráviť všetko, hoci vieme, že to nie je možné. Napriek tomu sa o to pokúšame a presýtenie potom strieda sklamanie, lebo oči by ešte jedli.

Byť oslovený

V poslednom období sa snažím o iný prístup (aspoň čo sa kultúrnych inštitúcií týka). Nečakám, že všetko ma osloví, ani si oslovenie od všetkého nevynucujem. Prechádzam miestnosťami, usilujem sa vnímať a dúfam, že budem oslovený. Čím hlbšie, tým lepšie.

Keď stojím pred obrazom už desať minút a nechcem sa odtrhnúť, dobre viem, že pre tento jeden sa oplatilo prísť. Je to ako stretnúť priateľa v dave neznámych tvárí. Mlčky sa rozprávame. Kontemplácia krásy – živiť sa bez toho, aby sa jedlo – už tie slová nepôsobia ako zbožné blúznenie, veď toto teraz je skutočné.

Prchavé sú tieto dotyky večnosti, rýchlo prehlušené šeďou nezáživných prednášok. To ale neznamená, že neboli, a že neboli také, aké boli.

Môže takto vyzerať svätý?

Teším sa, že v Kapitolských múzeách mám priateľa. Píšem rozpamätávajúc sa na dva dni staré stretnutie s Caravaggiovým Jánom Krstiteľom. Na prvý pohľad môže skôr evokovať mladého Bakcha. Naozaj to nie je stereotypný Krstiteľ. Je zaskakujúco radostný, prekypujúci životom.

„Takto predsa nemôže vyzerať svätý!“, počujem kdesi v diaľke hlasy slepých. Túli sa k baránkovi, čo má v očiach detskú múdrosť. Pozná svojho majstra, aj keď ho ešte nestretol. Nebude sa opíjať ako Bakchus. Kto má oči na pozeranie, ten to vidí.

Peter Pikulík, OFMConv
Foto: www.sk.m.wikipedia.org

Láskyplné stretnutia „starých - mladých“ mám

S mojím rok a polročným vnukom Jakubkom sa často prechádzame v prievidzskom parku, keď jeho maminka Saška vybavuje neodkladné povinnosti. Okrem nás vyhľadávajú túto tichú prírodnú oázu pokoja maminky s deťmi, majitelia psíkov a staršie ročníky, pretože tam nejazdia autá a ich pomalý krok nič neohrozuje.

Chcela by som upriamiť pozornosť práve na tie spomínané postaršie žienky - babičky, ktoré majú už dávno odrastené svoje deti. Rokmi sa k nim pridružili rôzne zdravotné problémy, a preto si veľmi často pomáhajú pri chôdzi barlami alebo aspoň paličkou, ktorá sa im pri chôdzi stala neodmysliteľnou každodennou prepotrebnou kamarátkou. Prejdú pár krokov, zastavia sa, aby si oddýchli - a potom vykročia znova. A tak ich prechádzka nadobúda originálny rytmus pokročilého života.

Naopak, malý Kubko zvyčajne cupká povedľa kočiarika, občas pobehne, občas sa vzdiali, aby skúmal okolitý veľký svet. Tu a tam sa aj on zastaví, pretože spozoroval čierneho drozda v tráve či lietadlo nad hlavou, ktoré sa chystá zosadnúť na neďalekom letisku, alebo z diaľky sa blížiaceho psíka, ktorý si zrýchleným psím krokom vykračuje pred svojím majiteľom. Keď sa s nimi následne míňame, Jakubko ich pozdraví slovkom „hav-hav“ a prstíkom na nich upriami svoju aj moju pozornosť.

No nielen psíci sú jeho parkovým rozptýlením. Sú to aj iné vzácne stretnutia... Vždy, keď nám chodník prihrá do cesty nejakú postaršiu žienku, Kubko k nej pricupká, zastaví sa pred ňou, zodvihne hlávku, aby si navzájom videli do tváre, a milo, ako živé slniečko, sa jej prihovorí širokým úsmevom. Smejú sa mu nielen líčka, ale očká vysielajú neodolateľný signál, že je to pre neho veľmi milé stretnutie.

Môžem potvrdiť, že všetky tieto postaršie žienky ešte viac spomalia svoj namáhavý krok, náhle sa zastavia, aby si prehodili paličku do druhej ruky. Zohnutý chrbát narovnajú v rámci možností a na ich rokmi poznačenej tvári, ktorá na okamih zázračne omladne, takisto vyjde jasné slniečko, aby do práve položenej otázky vložili láskyplnú milotu: „Ty si ale milý chlapček... Ako sa voláš?“ (Takto a podobne sa mu zvyknú prihovoriť.) „Aj ty si na prechádzke? Vidíš, ja už nemám také rýchle nôžky ako ty... Ja už len takto, pomaly...“ A napriek smutnej realite sa znova usmejú.

Nakoľko náš chlapček komunikuje zväčša

zatiaľ iba posunkovou rečou a všetkých označuje slovkom „baba“, po ich slovách sa ešte viac doširoka usmeje, až ukáže svoje mliečne zúbky, a popri tom vydá roztomilé chichotanie, ktoré napokon zakončí univerzálnym: „Baba!“
Spomínané babičky, ak ich tak môžem familiárne nazvať, sa v tej chvíli svojho vnútorného „narovnania“ zázračne zmenia na niekdajšie mladé láskyplné mamy, ktoré ešte pred časom vychovávali svoje deti. Nezabudli na to, čo ich robilo šťastnými, keď sa aj ony pred rokmi prechádzali so svojimi ratolesťami v tomto známom mestskom parku.

Vždy si všimnem ich rozjasnené tváre poznačenú vráskami. To im neuberie na kráse, ba práve naopak. Je to dôkaz, že ich materinský cit sa rokmi nestratil. Je stále ich živou, neodnímateľnou súčasťou. Prehĺbil sa a viditeľne opeknel. Je stále v nich a vždy, keď stretnú malého chlapčeka či dievčatko, ho znova oprášia, aby svet nezabudol, že najdôležitejšia na svete je Láska. A nielen tá k svojim deťom či vnúčatám.
Aj keď nie som Jakubkova pravá mama, ale iba „ľavá“, vždy dodávam: „Veď všetky deti bez rozdielu sú naše!“

Text a foto: Veronika Hoffmannová

Bod pretnutia

Aký je život krátky na život?
Život je horizontála, smrť vertikála
Patria k sebe a podmieňujú sa
Hoci sú to dva odlišné svety
svojou podstatou aj obsahom
A predsa smerujú nám neznámou príťažlivosťou k sebe,
aby sa navzájom v jedinom bode pretli!
A tak umožnili človeku - jeho duši – prechod - prerod
k Novému Večnému Bytiu.
Je to neodmysliteľný a nezvratný bod pretnutia,
keď splynú navzájom!
Je to stret (stretnutie) aj Stred Večného Boha s človekom.

Veronika Hoffmannová

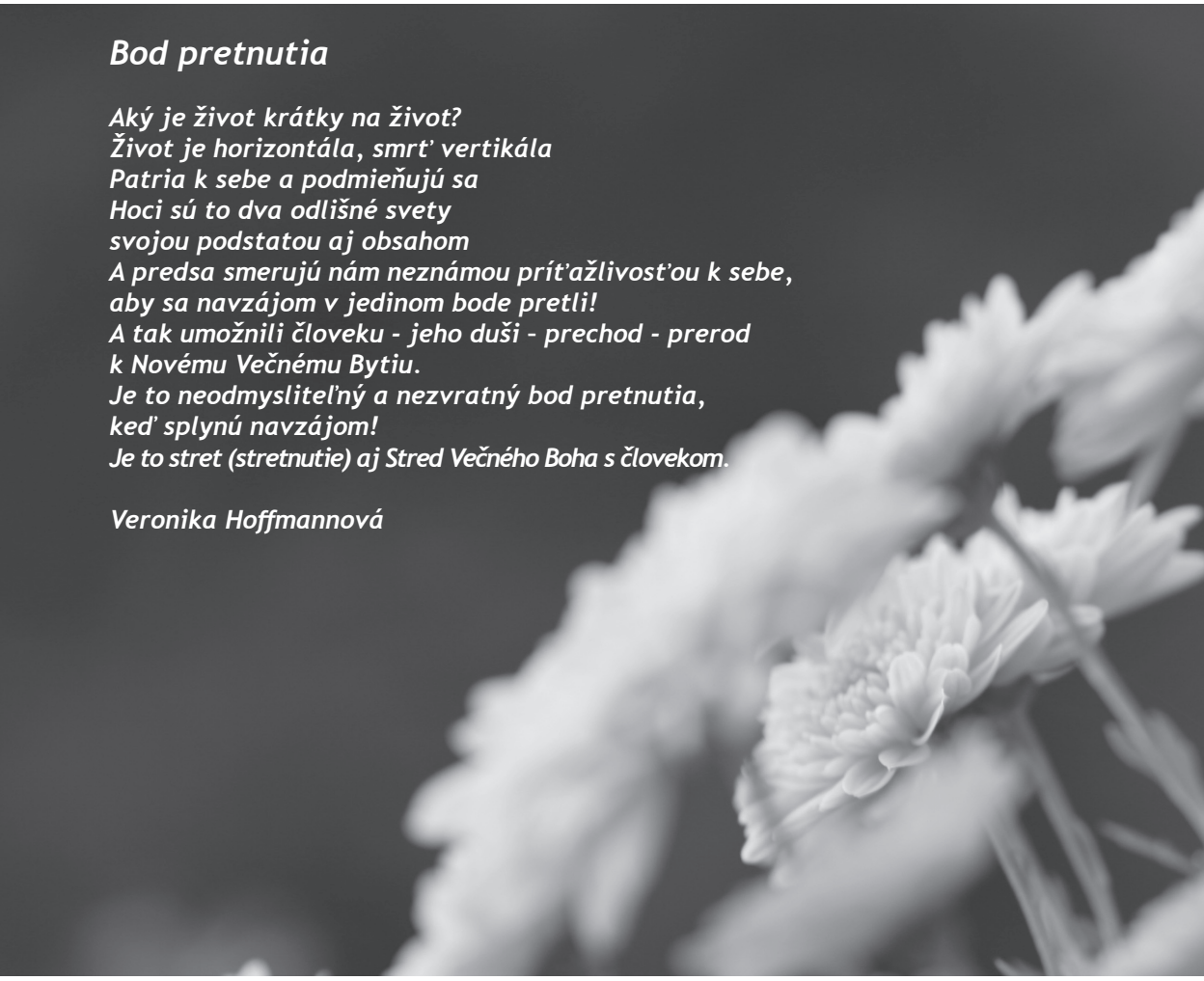

Mladí a zodpovednosť

Mama, išla som von na párty. Spomenula som si, čo si mi povedala. Požiadala si ma, aby som nepila alkohol, mami. Tak som si radšej dala Sprite. Cítila som sa hrdá na seba. Vybrala som si zdravšiu vec a tvoja rada bola správna.
A keď sa párty skončila, ľudia odchádzali autami, mnohí v zlom stave. Ja som išla k autu s vedomím, že pokojne pôjdem domov. Nikdy som si nevedela predstaviť, čo ma čaká, mami… niečo, čo ma čakať snáď nemôže. Teraz ležím na ceste a počujem policajta ako hovorí: „Chlapec, ktorý spôsobil túto nehodu, bol opitý.“
Mami, tvoj hlas sa mi zdá tak vzdialený… Krv sa mi rozlieva všade a ja sa zo všetkých síl snažím nerozplakať. Počujem lekárov, ako hovoria: „Toto dievča zomrie.“
On, rovnako ako ja, bol na párty. Ale rozhodol sa piť alkohol a šoférovať a ja teraz musím zomrieť. Prečo to ľudia robia, mami? Veď vedia, že to môže zničiť život… Bolesť ma reže ako sto ostrých nožov. Povedz mojej sestre, aby sa nebála, mami. Povedz otcovi, aby bol silný. Milujem ťa tak veľmi, že by som chcela, aby si mi dala posledný bozk. Niekto mal tomu chlapcovi povedať, že je zlé piť a potom šoférovať… Možno keby mu to rodičia povedali, tak ja teraz budem žiť…
Dýcham slabšie, mami. Bojím sa. Toto sú moje posledné chvíle a cítim sa tak zúfalo… Priala by som si, aby si ma mohla držať, mami, kým som tu. Umieram. Kiež by som ti mohla povedať, že ťa ľúbim, mami… Necítim svoje telo, už to nevydržím, mami. Milujem ťa. Zbohom…

Tieto slová napísala jedna novinárka z Informativos Telecinco, ktorá bola svedkom dopravnej nehody v roku 1997. Mladá žena, ktorá zomierala, hovorila prítomným tieto slová. Novinárka spustila kampaň, aby zvýšila povedomie o nebezpečnosti šoférovania pod vplyvom alkoholu. Aj na Slovensku sa v súčasnosti vyskytli a vyskytujú tragické prípady, keď vyhasnú ľudské životy kvôli alkoholu za volantom. Mladí ľudia – často len stredoškoláci, ktorí získajú vodičský preukaz, dostanú veľkú zodpovednosť. Voči sebe, rodine, ale aj cudzím ľuďom.
Pamätajte si: Nepite alkohol pred tým, ako idete šoférovať. Nie je to len o vás, ale aj o ľuďoch, ktorí vás sprevádzajú v aute, a o tých, ktorých míňate a ktorí cestujú v iných autách na ceste. Boh nás žiada, aby sme milovali svojho blížneho ako seba samého. To znamená aj neohrozovanie iných naším nerozumným správaním. Je to naša zodpovednosť voči sebe a voči ostatným.
Keď idete cestovať autom, pred štartom si urobte znamenie kríža a poproste Pána, aby vás počas cesty chránil.

Zo španielskeho originálu: „Salí de fiesta, mamá.“ preložil a upravil Juraj Bačišin; originál môžete nájsť na stránke www.webcatolicodejavier.org.

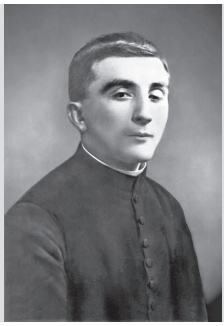

Nestrácal nádej ani v časoch vojny

Blahoslavený Secondo Giovanni Pollo

Keď ho v roku 1940 povolali do armády, nebol z toho nadšený. Rozhodol sa však i tu slúžiť naplno ako kňaz. Secondo Pollo neúnavne spovedal, povzbudzoval vojakov na duchu a vzbudzoval v nich nádej. Až kým v tejto nezmyselnej vojne život sám nestratil.

Bl. Secondo Giovanni Pollo sa narodil 2. januára 1908 v malej talianskej dedinke Caresanablot v nábožnej sedliackej rodine. Od detstva rád miništroval, hoci najbližší kostol bol od jeho bydliska vzdialený tri kilometre.

Usilovný a radostný

Štyri triedy základnej školy vychodil Secondo v Olcenegu a potom chodil do katolíckej školy vo Vercelli. Tu aj vstúpil do nižšieho diecézneho seminára, kde zmaturoval s vyznamenaním. Arcibiskup si všimol jeho talent a poslal ho študovať filozofiu na Pápežskú univerzitu sv. Tomáša. Neskôr prestúpil na Gregorianum, kde študoval teológiu. V roku 1931 bol vysvätený za kňaza. Secondo bol usilovným a radostným človekom. Popri kňazských povinnostiach učil aj na gymnáziu a plnil funkciu špirituála v seminári. Neustále si dopĺňal vzdelanie a napokon začal prednášať aj filozofiu a teológiu.

Miloval prácu s mládežou. Bol charizmatickým kazateľom i spovedníkom. Duchovne viedol mnohých členov náboženských spoločností, ale tiež starých, chorých či väzňov. Napriek svojej obrovskej zaneprázdnenosti nezabudol rozvíjať ani svoj vlastný duchovný život. Jeho pastoračné úsilie bolo vďaka tomu veľmi požehnané. Ľudia k nemu prirodzene tiahli, pretože vnímali jeho veľké vnútorné bohatstvo.

V armáde

Po tom, čo bol Secondo v roku 1940 povolaný do armády, sa oblasť jeho pôsobenia zmenila. Pôsobil v hodnosti poručíka medzi alpskými strelcami vo Val Chisone. Pre vojakov bol priateľom, otcom, bratom. Staral sa o ich fyzické i duchovné potreby, snažil sa zo všetkých síl zmierniť ich utrpenie a najmä zachrániť ich duše.

V decembri 1941 bola jeho jednotka prevelená do Čiernej hory, kde bolo potrebné posilniť miestne talianske jednotky. Presne v deň Božieho narodenia, 25. decembra, na nich zaútočili partizánske oddiely vedené Josipom Brozom-Titom.

Seconda zasiahla smrtiaca guľka v okamihu, keď sa ponáhľal na pomoc ranenému kamarátovi. Zomrel v nasledujúci deň, 26. decembra 1941, s týmito slovami na perách: „Odchádzam k Bohu, ktorý je taký dobrý!“

Pápež Ján Pavol II. blahorečil Seconda Polla v roku 1998. Zdôraznil pri tom: „K svätosti je povolaný celý Boží ľud. Nový blahoslavený vydáva svedectvo, že nasledovanie Ježiša je ťažké rozhodnutie, ale tiež prameň obrovskej radosti, pretože prechod krížom dáva účasť na radosti zmŕtvychvstania. Život kňaza Seconda, obete vojnového násilia, stáva sa dnes naliehavou výzvou k mieru, ktorý sa musí stať spoločnou snahou všetkých ľudí a všetkých národov.“

Pripravila: Petra Humajová

Životopisné údaje: Ż. Podłejski: Soľ zeme a svetlo sveta 5; wwwcatholica.cz
Foto: www.piemonteis.org

„Veď ja poznám zámer, ktorý mám s vami – hovorí Pán. Sú to myšlienky pokoja a nie súženia: dám vám budúcnosť a nádej.“ (Jer 29,11)

Milé deti,

takto sa k nám prihovára vo Svätom písme nebeský Otec. Keď budeme pri ňom blízko, on vždy nájde spôsob, aby nám pomohol, aby nám dal nádej. Jediné čo treba urobiť, je požiadať ho o pomoc.
V živote sa stávajú aj ťažké veci, no my máme toho najláskavejšieho a najmocnejšieho Otca na nebesiach, ktorý dokáže premeniť všetko ťažké a zlé na príjemné a dobré, keď mu to s dôverou odovzdáme.
Nikdy nestrácajte nádej... Nádej je ako iskra v duši, ktorá sa vždy rozsvieti, aby nám ukázala svetlo v tme.
Tento mesiac si pripomíname aj našich drahých, ktorí odišli na večnosť. Prosme za nich nebeského Otca, aby k nim bol milosrdný a ukázal im svetlo neba!

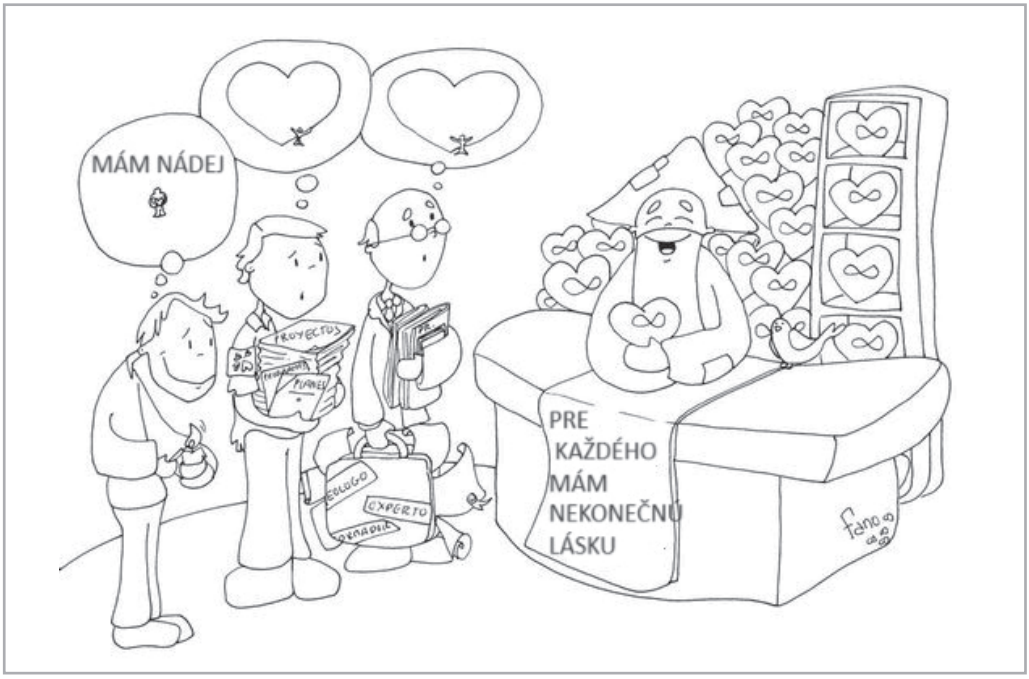

Sviatok všetkých svätých	1.11.
Pamiatka zosnulých	2.11.
Sv. Martin	11.11.

Rubriku pre deti pripravila Eva Trepáčová

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, **FARNOSŤ KRISTA KRÁĽA** – Veľká Lehôtka
a HUDOBNÁ SKUPINA **SPRAY**

Vás srdečne pozývajú v sobotu 25. novembra 2023 od 15:15
do farského kostola Krista Kráľa vo Veľkej Lehôtke (Prievidza)
na gospelové stretnutie

MLADÍ MLADÝM

Autobus do Veľkej Lehôtky odchádza z Prievidze, železničnej stanice o 14:45

SV. OMŠA – 15:15

SPRAY - Veľká Lehôtka
15:15 – 16:30

ROSNIČKA – Prievidza
16:40 – 17:20

BARTOLOMEJČATA – Prievidza
17:30 – 18:00

NADEJ – Prievidza – Zapotôčky
18:10 - 18:40

Autobus do Prievidze odchádza po 18:45

26. ročník

Farská kronika
od 1. októbra do 28. októbra 2023

Do farského spoločenstva sme sviatosťou krstu prijali:

Diana Peticová
Adam Žila
Michaela Molnárová
Matthias Jozef Jurčenko
Emanuel Bučko
Tomáš Pieš
Jozef Bizub
Martin Hianik
Viktória Pohlová

Manželstvo uzavreli:

Tomáš Harazin – Barbora Mihaliková

S kresťanskou nádejou na stretnutie vo večnosti sme sa rozlúčili so zosnulými:

Valéria Santorisová, 92 r.
Eva Kocková, 77 r.
Marta Mináriková, 83 r.
Ján Ševce, 39 r.
Sidónia Beláková, 91 r.
Vladimír Belko, 49 r.
Július Urík, 79 r.
Ivan Čulen, 82 r.
Paula Gáherová, 82 r.
Ján Bleha, 68 r.
Ladislav Ziaťko, 72 r.
Daniela Petrisková, 66 r.
Vladimír Prielovský, 72 r.
Štefánia Kotríková, 82 r.

Hľadáme spolupracovníkov do redakcie

Ak máte dar tvorivosti, viete písať alebo cítite povolanie akokoľvek inak pomáhať farskému časopisu Bartolomej, budeme radi, keď sa nám ozvete a pridáte sa k nám.
Píšte na: ***bartolomej@farapd.sk***

BARTOLOMEJ
ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI

Vychádza s cirkevným schválením BÚ v Banskej Bystrici č. 1127/98
Evidenčné číslo periodickej tlače: EV 5759/19

Názov: Bartolomej
Periodicita: mesačná
Vydavateľ: Rímskokatolícka cirkev, Farnosť Prievidza-mesto, Mariánska 4, 971 01 Prievidza, IČO: 31938671
Cena výtlačku: 0,50 €
ISSN: 2644-4658

Zodpovedný redaktor: Alojz Vlčko
tel.: 0902 202 898
e-mail: alojz.vlcko@gmail.com
Vedúca vydania: Petra Humajová
Grafika: Beáta Voskárová
Redaktori:
Jozef Repko, Pavol Škovránek, Jozef Durkot, Peter Valachovič, Elena Cagáňová, Anna Gálová, Štefan Kollár, Mária Melicherčíková, Mário Orság, Mária Pytlová, Eva Trepáčová, Miroslav Turanský

Kontakt:
tel.: 046/542 28 01, web: www.farapd.sk
e-mail: bartolomej@farapd.sk
adresa: Redakcia Bartolomej
Mariánska 4, 971 01 Prievidza

str. 1, 30 - Silvia Kobelová
str. 2, 25 - Peter Melicherčík
str. 35 - Pavel Melicherčík
str. 22, 26, 36 - Mária Melicherčíková

Tlač: Patria I., spol. s r. o.

Upozornenie:
Redakcia si vyhradzuje právo výberu a úpravy príspevkov. Rukopisy nevraciame.

Lamačské chvály, piaristický kostol, 20. októbra 2023

Mládežnícke sväté omše s adoráciou, farský kostol, každú sobotu od 16:30 hod.